

Ska en författare fatta vad allmänheten vill läsa?

Vad är det egentligen som avgör vilken bok du väljer att läsa? Förmodligen är det en kombination av dina intressen, tips du fått från andra, marknadsföring eller helt enkelt en vana att ta en bok av en författare du redan känner till.

För inte alls så länge sedan bytte jag roll från att vara läsare till att också bli författare. Huvudanledningen till skiftet var att jag tycker att det är roligt att skriva och jag har drömt om att kunna ge ut en bok sedan tonåren. Visst, jag har ägnat mig åt ordvrängeri på allehanda vis tidigare, men nu fick jag möjlighet att göra det på ”riktigt”.

Jag bestämde mig för att skriva en roman som utspelar sig i skolmiljö. Anledningen till valet av skådeplats bottnar sig i att jag under hela mitt yrkesliv arbetat inom skolan. Min erfarenhet har till på köpet givit mig en mängd insikter om skolmiljön. Skolan är en plats där barn och unga får uppleva lärandets fantastiska värld men där det också bubblar upp allehanda utmaningar som på ett eller annat sätt har sin utgångspunkt i den omgivande samhällsstrukturen.

När jag var klar med dispositionen av den historia jag ville berätta, ställde jag i ordning en arbetsplats till mig själv där hemma. Sedan svettades jag under några månader, formulerade mina 395 sidor och skickade manuset till förlaget. Efter ytterligare några arbetsamma månader med korrigeringar fanns mitt alster helt plötsligt i tryckt form.

Det var nu det slog mig: ”*kommer någon verkligen vilja läsa det här*”? I min kreativa iver över att få skapa något eget glömde jag bort denna centrala fråga som jag förmodligen borde ställt mig från första början, eller?

Jag är faktiskt inte helt säker på det. Jag har valt att skiva för att det ger mig glädje och kreativ energi. Min inställning är att det är en bonus om någon annan läser mina alster, det är liksom inget jag kan förvänta mig.

Om jag från början hade varit lite mer strategisk hade jag grundligt funderat på vad jag tror att läsarna vill ha för att kunna sälja så många böcker som möjligt. Men ärligt talat, kan man verkligen veta det? För att göra det enkelt för mig

skulle jag ha skrivit en bok och etiketterat den som "kriminalroman". Det hade förmodligen räckt långt.

Nu ska jag inte raljera över olika typer genrer. Min senaste bok är en psykologisk thriller som vissa säkert eventuellt skulle kategorisera som just kriminalroman. Men det vill jag själv inte skriva under på.

Det som har varit viktigt för mig i processen med min bok är att jag vill bidra till allas bästa genom att lyfta svåra frågor och belysa centrala samhällsperspektiv. Det finns så många aspekter av vårt samhälle som är bra, men det finns också dessvärre en hel del som titt som tätt bäddar in oss i ett bastant mörker.

Min senaste bok beskriver just ett sådant dunkelt tillstånd som kan vara en mardröm för varje ungdom, för alla föräldrar och för samtliga som värnar om dem som ska forma vår framtid. Den berättade historien sätter fokus på en ytterst central frågeställning; *vilka kan konsekvenserna bli om vi glömmet bort att ge våra barn och ungdomar omtanke?*

När jag formulerar mig så här, inser jag att jag trots allt har haft en omedveten tanke om att skriva något som många människor kan beröras av. Detta sannolikt för att innehållet har inverkan på mig själv och att jag skriver för att jag verkligen har ett budskap.

Så min slutsats, utifrån min korta tid som ordkonstnär, är att i alla fall jag inte kan skapa något enbart utifrån vad jag tror att andra vill ha. Jag vill skapa för att det är roligt och givande och för att jag har något att berätta.

En central insikt är, att det är processen som föder de spännande och nyskapande idéerna. Det är faktiskt så att det slut som historien i min bok fick, efter några ändringar fram och tillbaka, till stor del skapades av karaktärerna själva under skrivandets gång. Det, om något, hade jag inte fattat skulle kunna ske när jag började.

Anders Gréen
andersgreen.eu